

Михаилъ и Петръ.

На часа ще свършимъ сичко отче (излизать).

Николай.

Колко ли ще ся зачуди гръцкия патриархъ, като ся извѣсти за нашія походъ къмъ Константинополъ?

Симеонъ.

Той заповѣдва днесъ въ Византія. Отъ него нѣма какво да ся отчаква, освѣнь молби, голи обѣщанія и раболебствіе. Но партіитѣ които грозятъ на самія Византійски престолъ не оставатъ и него спокоенъ, и той притърпѣ едно наказаніе.

Страхиль.

Неговія прѣвъ гонитель билъ патриархъ *Евѣимій*, който станалъ причина да го пратятъ на заточеніе, но когато са завърнелъ Николай пакъ на патриаршеската катедра, привърженицитѣ му въ едно засѣданіе въ синода, нападнали на Евѣимія, като му оскубали честната брада.

Симеонъ.

Чудно нѣщо! То ще рече патриарха Николай има добри привърженици въ Константинополъ!

Страхиль.

Навѣрно че ги има, когато са располага по волята си съ царска власть, да прѣдлага условія за миръ и др. които другий не би смѣилъ да извърши. Ето войводитѣ идатъ.

ЯВЛЕНИЕ IV.

Същитѣ, Хаканъ, Боянъ, Цвѣтанъ, Милица.